■ سال بیست و هشتم ■ شماره ۷۸۴۲ ■ شنبه ■ ۱۶ بهمن ۱۴۰۰

ایران

صاحب امتیاز:
خبرگزاری جمهوری اسلامی

تلفن: ۸۸۷۶۱۷۲۰ نمابر: ۸۸۷۶۱۲۵۴ ارتباط مردمی: ۸۸۷۶۹۰۷۵
پیامک: ۳۰۰۰۴۵۱۲۱۳ روابط عمومی / نشانی: تهران خیابان خرمشهر،شماره ۲۰۸
صندوق پستی: ۵۳۸۸-۱۵۸۷۵ / امور مشترکین: ۸۸۷۴۸۸۰۰
چاپ: شرکت چاپ جام‌جم / سازمان چاپ و انتشارات دانشگاه آزاد اسلامی
سازمان آگهی‌های روزنامه ایران: دارنده گواهینامه ایزو ۹۰۰۱ از شرکت NISCERT
تهران خیابان خرمشهر شماره ۱۶ / پذیرش سازمان آگهی‌ها: ۱۸۷۷ (۰۲۱)
انتشارات مؤسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران: ۵-۸۸۵۴۸۸۹۲
http://irannewspaper.ir

اذان ظهر ۱۲/۱۸ | اذان مغرب ۱۷/۵۵ | نیمه شب شرعی ۲۳/۳۵ | اذان صبح فردا ۵/۳۵ | طلوع آفتاب فردا ۷/۰۱

سخن روز

امام باقر(ع):
در کار خود، [فقط] با کسانی مشورت کن که از خدا می‌ترسند.
تحف‌العقول، ص ۲۹۳

روی استعدادهای جوان سرمایه‌گذاری کنیم

سیما تیرانداز: وقتی استعدادی را در جشنواره‌ای مثل جشنواره تئاتر معرفی می‌کنیم، باید برای حفظ او سرمایه‌گذاری کنیم، چون نگه‌داشتن چهره‌های توانمندی که به‌عنوان سرمایه شناخته می‌شوند، نیازمند تأمین بودجه و ایجاد ساز و کاری است که آنان بتوانند در آن حوزه بمانند و آن حرفه، شغل و منبع درآمدشان باشد تا بتوانند به طور مستمر کار کنند. در همه جای دنیا دولت‌ها از تئاتر حمایت می‌کنند، چون بخش خصوصی، توان تأمین هزینه‌های آن را ندارد؛ در همین کشور خودمان، بخش خصوصی برای تأمین هزینه‌های خود دست به دامن چهره‌های سینمایی می‌شود. در حالی که در تئاتر استعدادهای بسیار خوبی داریم، هرچند رفت و آمد بازیگران سینما و تئاتر اتفاق خوبی است ولی معمولاً بازیگران تئاتر هستند که جذب تصویر می‌شوند. در کشورهایی که دولت از تئاتر حمایت می‌کند، بازیگران حرفه‌ای تئاتر هرگز خانه اول خود را ترک نمی‌کنند و اگر هم سراغ کار تصویر بروند، این گونه نیست که کلاً از تئاتر دور بمانند.

بخشی از گفت و گوی این بازیگر سینما و تئاتر با خبرگزاری ایسنا

آدم‌ها به چند دلیل ازصمیمیت می‌ترسند، یکی‌ش اینکه باور دارند چیزی غیرقابل پذیرش دروجود آن‌هاست؛ خصوصیتی زننده و نابخشودنی. بخش اعظم کمک درمانی به این افراد آن است که خود را به تمامی بر ما آشکار کنند و باز از سوی ما پذیرفته شوند.

مامان و معنی زندگی
اروین د.یالوم/ سپیده حبیب

نـــگاره
فرهاد آرام‌راد

طبیعت معجزه‌ای برای ذهن

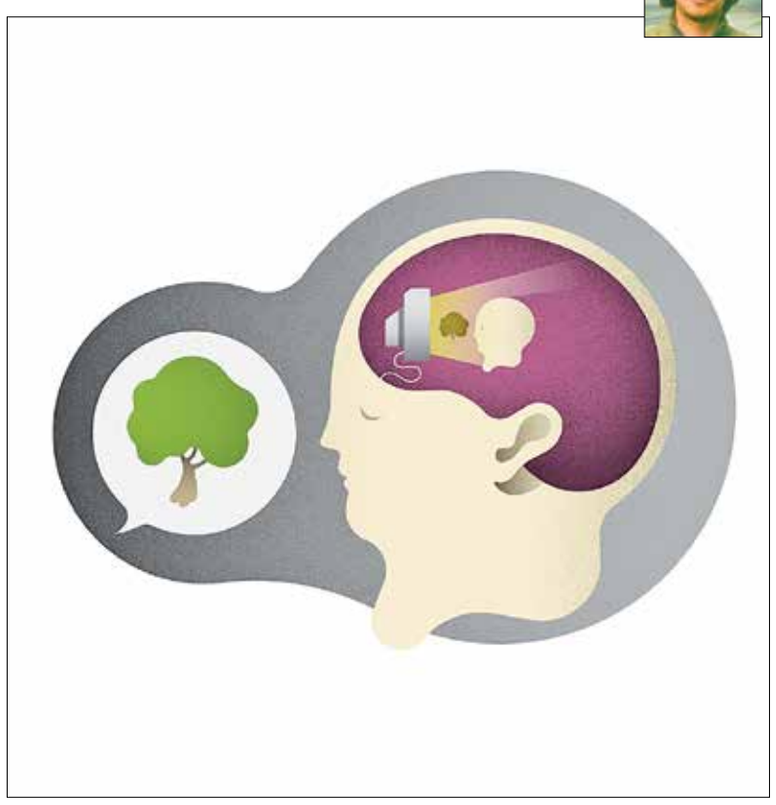

وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی در مراسم افتتاحیه چهلمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر:

رویکرد دولت تقویت تئاتر است

گزارش روز

گروه فرهنگی/ مراسم افتتاحیه چهلمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر در کاروانسرای زین‌الدین در مهریزِ یزد با حضور وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی، معاون هنری، مدیرکل هنرهای نمایشی و جمع کثیری از هنرمندان تئاتر با اجرای محمد سلوکی برگزار شد. در ابتدای مراسم کلیپی درباره چهلمین دوره جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر پخش شد و حسین مسافر آستانه دبیر این رویداد در ویدئویی گزارشی از بخش‌های مختلف جشنواره و نحوه انتخاب آثار ارائه کرد. به گزارش ستاد خبری جشنواره، قادر آشنا، مدیرکل هنرهای نمایشی، اصغر امیرنیا، مدیرکل ارزیابی عملکرد و پاسخگویی به شکایات وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و سیدمحمود اسلامی، معاون توسعه مدیریت و منابع وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، برای تقدیر از صادق کوچک‌زاده، دبیر اجرایی افتتاحیه چهلمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر روی صحنه حاضر شدند و در ادامه قطعه‌ای زنده توسط ارکستر مجلسی یزد اجرا شد. بخش بعدی مراسم افتتاحیه، تجلیل از پیشکسوتان و قدردانی از سال‌ها کار و فعالیت هنری علی اصغر انصاف‌جو (سیستان و بلوچستان)، محمدرضا شجریان (یزد)، بهمن (محمدعلی) صادق‌حسنی (گیلان)، محمدعلی لطفی‌مقدم (خراسان رضوی) و کاظم هژیرآزاد (تهران) بود که با حضور محمدمهدی اسماعیلی، وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی، محمود سالاری، معاون هنری، مهران فاطمی و قادر آشنا انجام شد.

■ یزد، استان اندیشمندان بزرگ

محمدمهدی اسماعیلی، وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی در ادامه این مراسم روی صحنه حاضر شد و گفت: «استان یزد هم سابقه تاریخی بسیار روشنی دارد و هم امروز در حوزه فرهنگی و هنری کشور جریان‌ساز است، هم اندیشمندان بزرگ و هم هنرمندان بزرگی در یزد هستند و می‌درخشند و همه این استعدادها، ظرفیت‌های زیادی را در این استان فراهم کرده و باعث شده است افتتاحیه چهلمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر را در این جا برگزار کنیم.» اسماعیلی ادامه داد: «دوست داشتیم شاهد برگزاری مراسم افتتاحیه جشنواره چهلم در شرایط بهتر و با حضور مخاطبان بیشتر و گسترده‌تری باشیم اما در روزهای منتهی به افتتاحیه، با اوج گرفتن موارد ابتلا به سویه جدید کرونا مواجه شدیم و همین مسأله باعث شد از حضور گرم مردم و مخاطبان تئاتر در این مراسم بی‌بهره شویم.» او همچنین با تشکر از معاونت امور هنری، دبیرخانه جشنواره، دبیر این رویداد، استاندار یزد و نمایندگان این استان در مجلس، گفت: «همه اقدامات ما در دولت به این سمت است که فرهنگ و هنر را تقویت کنیم و بر همین اساس حوزه تئاتر در چهار سال پیش رو حتماً تقویت خواهد شد و در تلاش هستیم هرچه مربوط به زیرساخت است، بخوبی پیش ببریم. در همین زمینه، بنای ما در وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی بر این بوده که همه تأسیسات و مجموعه‌های فرهنگی را که در سال‌های اخیر در دست ساخت بوده‌اند به اتمام برسانیم. در کل کشور هم فرایند اجرایی پروژه‌ها با تخصیص اعتبار آغاز شده و به طور جدی در ۱۴ استان از جمله یزد پیگیری می‌شود.»

■ سال آینده و ارتقای کمی و کیفی در تئاتر

وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی ادامه داد: «همچنین حمایت و آموزش هنری از سرفصل‌های جدی کار ما خواهد بود. تلاش می‌کنیم به همه جای کشور، با یک چشم مساوی نگاه کنیم و همه استعدادهای ایران عزیز را ببینیم و زمینه رشد همه فرزندان ایران را فراهم کنیم. تلاش می‌کنیم هیچ فرزندی در ایران نباشد که علاقه‌مند به تئاتر و کار هنری باشد و زمینه برای کار او فراهم نباشد. در چهار سال آینده ارتقای کمی و کیفی را در تئاتر مشاهده خواهیم کرد.» اسماعیلی در پایان با تشکر از همه هنرمندان که به گفته او «چشم و چراغ ما هستند» ضمن آرزوی صحت و سلامت برای آنها اظهار امیدواری کرد «با برطرف شدن شرایط کرونایی، امکان برگزاری جشن‌های بزرگتر با حضور همه هنرمندان و همه ایران دوستان فراهم شود.»

چک‌لیست‌های زندگی مشترک/۱

بد رشدی دوران کودکی و ناسازگاری در روابط زناشویی!

یک فنجان چای

آزاده سهرابی
روانشناس

می‌گفت: همسرم وقتی می‌گوید فرزندمان نباید به مهدکودک برود آنقدر قاطع نظرش را می‌گوید که انگار بعد از گفتن این نظر گوش‌هایش بسته می‌شود. حس می‌کنم اگر بخواهد نظرش را تغییر دهد، یک فاجعه در ذهنش اتفاق می‌افتد. در تمام زندگی همین‌طور است و دیگر خسته شده‌ام. البته گاهی هم از آن طرف بوم می‌افتد و اصلاً درباره یک مسأله مهم زندگی هیچ نظری ندارد! اگر فرض کنیم او درباره همسرش درست می‌گوید و ما با فردی روبه‌رو هستیم که یا «حرف باید حرف خودش باشد» یا «کلاً نظری ندارد» دقیقاً مشکل از کجاست؟ اصلاً چقدر خودتان شامل چنین تعریفی می‌شوید؟ در دوران کودکی ما بیشترین نیاز را به مراقبان خود داریم و هر رفتار آنها الگویی از حضور ما در این جهان و در ارتباط با دیگران می‌سازد که مدام آن را در روابط دیگر پیاده می‌کنیم. بی آنکه بدانیم داریم الگویی را که در ۲ سالگی یا ۵ سالگی در ذهن‌مان نقش بسته پیاده می‌کنیم. اریکسون از روانشناسی برجسته روانشناسی رشد درباره عناصر سازنده و مخرب دوران رشد گفت و ۸ مرحله برای رشد روانی-اجتماعی در نظر گرفت و معتقد بود در هر مرحله یک تعارض میان عنصر سازگار و عنصر مخرب پیش روی کودک و در واقع در سبک فرزندپروری والدین وجود دارد که اگر کودک با سازگاری آن را طی کند، نیروی اساسی در آن دوران شکل می‌گیرد که برای تمام زندگی او نقش مهمی ایفا می‌کند.

بگذارید به سه مرحله اول رشدی او نگاه کنیم تا اهمیت آن را برای زمانی که با شریک زندگی خود دچار مشکلی می‌شوید بررسی کنیم. مرحله اول که از تولد تا ۲ سالگی شکل می‌گیرد دو نیروی اعتماد در برابر بی اعتمادی مطرح است. در واقع نوزاد در این دو سال به طور مستمری نیازمند مراقبت است و تقریباً تنها ابزار بیانی که دارد، گریه است. در این دوران است که بیشترین نیاز کودک این است که مراقب اصلی این اعتماد را به او بدهد که نیازش را درک می‌کند و در کوتاه‌ترین زمان به آن پاسخ می‌دهد؛ نیازهایی که بقای نوزاد را در پی دارد. پس هر پاسخ مراقب در واقع به نوزاد پیام «زنده می‌مانی یا می‌میری» را می‌دهد! اگر کودک در این دوران مراقبی پاسخگو داشته باشد یک اعتماد بنیادینی در او نسبت به افراد و دنیا شکل می‌گیرد و نیروی بنیادین «امید» متجلی می‌شود. حال می‌رسیم به بزرگسالی و زمانی که شما با یک فرد زیر سقف مشترک زندگی می‌کنید. اگر ناسازگاری حسی دارید یعنی مدام بدقلقی می‌کنید یا قادر به درک فرد روبه‌روی خود نیستید یا نمی‌توانید از نظر حسی منعطف باشید، مدام حس می‌کنید طرف مقابل شما را نادیده می‌گیرد و یا در این رابطه خودتان مدام در حال کناره‌گیری هستید و در فعالیت‌های مشترک کمتر حضور دارید باید کمی تردید کنید در دو سال اول زندگی آیا توانسته‌اید به امید دستیابی پیدا کنید؟ شاید مشکل درون شماست نه در شریک زندگی‌تان. می‌توانید به دیگر روابط‌تان نگاه کنید که آنجا هم همین حس را تجربه می‌کنید؟

در ۲ تا سه سالگی کودک استقلال در برابر شرم یا تهدید را تجربه می‌کنیم. کودک بیشتر دوست دارد اطراف را جستجو کند و حتی ممکن است در برابر لباسی که مادر برای او انتخاب کرده مقاومت کند. این‌ها پیام استقلال‌طلبی کودک است که اگر بسترش برای او مهیا نباشد یا والدین این کودک را برای کاوش محیط منع کنند - حتی با نیت اینکه آسیب نبیند- استقلال یافتن او را در نطفه خفه کرده‌اند و «اراده» را در او سرکوب کرده‌اند. کودکانی که مدام احساس می‌کنند زیر نظر مراقب خود هستند همیشه یک ناامطمینانی به خود دارند. اگر در زندگی مشترک دچار لجبازی و وسواس هستید، مدام در حال چک کردن همسرتان هستید یا نقطه‌نظر طرف مقابلتان را نمی‌توانید بپذیرید به مرحله دوم رشدی خود نگاه کنید.

بیشترین خاطرات اولیه ما مربوط به ۳ تا ۵ سالگی است. دو تعارض ابتکار در برابر احساس گناه در این دوران حضور دارد تا «هدف» شکل بگیرد. بیشترین فعالیت کودک در این دوران بازی است. کودک با بسیاری از مفاهیم مثل تخیل، زبان پیشرفته، رشد جسمانی و... روبه‌رو می‌شوند. در این دوره والدین باید کنار کودک باشند اما نه برای دخالت یا یادگیری صرف کودک بلکه برای تشویق او برای مدام تلاش کردن، شکست خوردن و تلاش کردن. بیشتر کسانی که دچار تعصبات رفتاری و اخلاقی هستند در این دوران دچار بازداری افراطی در برابر تلاش‌های خود در بازی و ساختن شده‌اند. اگر در رابطه یک بی‌رحمی دارید یا روی تصمیم‌های خود با تعصب می‌ایستید به مرحله سوم بازگردید.

این بازنگری از این جهت در قدم اول مناسب است که بدانید در مراحل قبل‌تر رشدی اگر به نیروهای اساسی دسترسی نداشته باشید شاید به سختی بتوان در جوانی به «صمیمیت» که لازمه‌اش اعتماد، استقلال، هدف و کسب هویت است دست پیدا کرد.

به‌مناسبت شهادت دهمین خورشید هدایت امام هادی(ع)

شیوه‌های حفظ دین در شرایط دشوار

آیین

اسماعیل علوی
دبیر گروه پایداری

امروز - سوم رجب - مصادف با شهادت علی بن محمد (۲۲۰ تا ۲۵۴ق)، دهمین خورشید امامت و هدایت، امام هادی(ع) است. آن حضرت در سال ۲۵۴ در دوران معتمد عباسی و به اشاره وی به شهادت رسید. امام هادی(ع) ۱۳ سال اول امامت خود را در مدینه زیست و ضمن بهره‌رسانی معنوی و علمی به شیعیان، به امور آنان رسیدگی می‌کرد تا آنکه متوکل خلیفه وقت عباسی که در دشمنی با خاندان رسول گرامی اسلام شهرت داشت، به دلیل هراسی که از نفوذ و محبوبیت امامان شیعه در جامعه داشت، ایشان را از مدینه به سامرا فراخواند تا رفت و آمدهای آن حضرت را از نزدیک زیر نظر بگیرد. پس از آمدن امام به سامرا، اگرچه ایشان ظاهراً آزاد بود، اما «متوکل» منزل‌شان را طوری انتخاب کرده بود که همواره تحت نظر باشند. او به طور مرتب دستور تفتیش منزل ایشان را صادر می‌کرد و تمام دیدارها و رفت و آمدها توسط نیروهای حکومتی کنترل می‌شد. با این اقدام متوکل دوران جدیدی در زندگانی امامان شیعه به وجود آمد. متوکل جوّ بسیار خفقان آمیزی را بر جامعه حکمفرما کرده بود و سختگیری و فشار زیادی را بر شیعیان اعمال می‌کرد. همچنین علویان را در محاصره اقتصادی قرار داده و به شاعران درباری مال فراوانی می‌داد تا در اشعار خود به امامان شیعه (ع) بی احترامی کنند. همچنین اکثر سادات را بدون جرمی و گناهی دستگیر و زندانی می‌کرد. از زشت‌ترین اقدامات او در دوره حکومتش، انهدام و تخریب مرقد امام حسین (ع) بود. اوضاع معیشتی مردم و خصوصاً علویان در زمان خلفای عباسی مخصوصاً متوکل و بقیه خلفای هم عصر امام هادی علیه‌السلام، بسیار دشوار بود زیرا آنان بیت‌المال مسلمین را صرف خوشگذرانی‌هایی می‌کردند که به گواهی تاریخ، هزینه‌های مربوط به آنها بی‌سابقه بوده است.

تفاوت دوران امام هادی با امامان پیش از خود افزونی فشار و سرکوب از جانب حاکمان عباسی بود. تا آنجا که مراقبت دائم از امامان شیعه از این دوره آغاز شد. اما این همه موجب نشد تا امام هادی (ع) دست از فعالیت برداشته و بار مسئولیت خویش را بر زمین بگذارند. آن حضرت با وجود شدت عمل عباسیان فعالیت‌های خود را به شیوه‌ای مطابق اوضاع زمان به پیش برد و آگاهی‌های لازم را به اطلاع پیروان از طریق شاگردان و اصحاب خویش می‌رسانید. یکی از شیوه‌های ایشان شرکت در مناظرات و پرسش و پاسخ‌های علمی بود که فرصتی برای آشکار شدن مواضع امام و تثبیت جایگاه ایشان به عنوان عالم به علوم اسلامی بود. یکی دیگر از شیوه‌های امام هادی(ع) در تبیین معارف شیعی ترویج زیارت قبور مطهر امامان شیعه (ع) بود. حضور در مرقد امامان شیعه و زیارت قبور آنان از نشانه‌ها و لوازم وفاداری به مکتب اهل بیت و بجا آوردن حق ولایت آنهاست و این کار وفای به عهدی است که میان شیعیان و ائمه از دیرباز وجود داشته است. امام رضا (ع) می‌فرماید: «هر امامی پیمانی بر گردن اولیا و شیعیانش دارد، وفای به این پیمان وقتی تمام و کامل است که قبرهایشان زیارت شود. پس کسی که امامان را مشتاقانه زیارت کند و به آن چه مورد خواست و رغبت آنان بوده تصدیق داشته باشد، امامانش در روز رستاخیز شفیع او خواهند بود.» امام هادی(ع) در ترویج فرهنگ زیارت و زنده نگه داشتن آن اقدامات مهم و برجسته‌ای انجام داد که نشان دهنده جایگاه زیارت در معارف شیعی می‌باشد. امام هادی علیه السلام با این دو توصیه گهربار، اهمیت زیارت قبور ائمه اطهار (ع) و حضور در کنار قبر آنان را به شیعیان گوشزد می‌کند، امامی که خود در چنگال متوکل عباسی محصور است و می‌داند که جنایتکاری مانند او بر زائرین و محبین آل الله(ع) چگونه سخت می‌گیرد و آزار و اذیت می‌رساند.

نگاهی به کتاب همیشه مربی

شهیدی که دغدغه‌اش نوجوانان و جوانان بود

پیشنهاد

«شهید محمد عبدی» شانزدهم بهمن ماه سال ۷۷ بر اثر درگیری با اشرار ایرانشهر در سیستان و بلوچستان به شهادت رسید و حالا بیست و سه سالی می‌شود که آرمیده، هرچند که همچنان نام و یادش زنده است. آن‌طور که در معرفی این شهید آمده، او در دهه هفتاد از جمله بسیجیان فعال و مربیان کوشایی بوده که در منطقه تهرانپارس ارتباطی فعال و حضوری سازنده در سنگر مسجد و مدرسه با نوجوانان و جوانان داشته است. در رابطه با زندگی و فعالیت‌های شهید محمد عبدی چندی است که کتابی با نام «همیشه مربی» به قلم «حسن مجیدیان» و از سوی انتشارات «شهید کاظمی» روانه کتابفروشی‌ها شده است. نویسنده در مقدمه، مختصری از چگونگی جمع‌آوری اطلاعات مرتبط با کتاب را نوشته و گفته در تمام این سال‌ها، ضرورت پرداختن به زندگی شهید عبدی و جمع‌آوری خاطراتش دغدغه شاگردان او بوده است. بخش اعظم کتاب را خاطرات تربیتی و سروکله‌زدن‌های او با بچه‌های نوجوان تشکیل می‌دهد. همچنین به فعالیت‌های او در مسجد و پایگاه بسیج و مدرسه و حال و هوای این شهید در ماه‌ها و روزهای پایانی زندگی و حضور و مأموریتش در استان سیستان و بلوچستان پرداخته شده است. برای آنهایی که شاید این شهید را نشناسند ذکر نکته‌ای از خود مقدمه کتاب در معرفی بیشتر ضروری است، این که چرا از او به‌عنوان مربی شهید یاد می‌شود و چرا آنهایی که شهید عبدی را می‌شناسند برای وی جایگاهی ماندنی و نقشی ویژه قائل هستند؟ نویسنده از شهید عبدی به‌عنوان جوانی یاد کرده که دغدغه همیشگی‌اش تربیت و رشد و سازندگی بوده، ویژگی خاصی که قادر است بخشی از پاسخ سؤال مذکور باشد. شهید عبدی همواره در تلاش برای تربیت و رشد بچه‌های مردم و دستگیری از اطرافیانش بوده است. حتی خودش هم تأکید داشته که اصلاً برای همین معلمی و مربیگری بوده که آفریده شده است. اما آنچه در این کتاب آمده، گفتارهای مرتبط و به‌هم پیوسته شیرین و عبرت آموزی از سلوک و دغدغه‌های فرهنگی و توانمندی‌های تربیتی‌اش است. نویسنده مطالعه این کتاب را به همه آنهایی پیشنهاد کرده که دغدغه کار تربیتی و ارتباط با نوجوانان و جوانان دارند. مجیدیان در خلال روایت‌های خود شهید عبدی را این طور معرفی کرده که جاذبه‌های رفتاری و اخلاقی و روحی‌اش، از او نزد نوجوانان یک معلم آگاه و توانمند و قابل اعتماد ساخته بود. با آن که حسن مجیدیان تأکید کرده در تألیف این اثر به هیچ وجه دنبال خلق اثری ادبی با چینش آنچنانی کلمات نبوده اما کتاب مذکور با روایتی داستانی و دلنشین پیش روی مخاطبان قرار گرفته است.

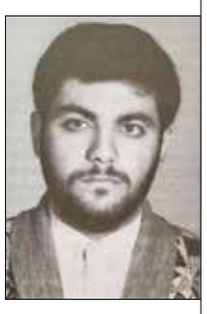

■ همیشه مربی
■ حسن مجیدیان
■ انتشارات شهید کاظمی

هنرمندان در فضای مجازی

صفحات مجازی هنرمندان از عکس‌های نشست‌های خبری جشنواره فیلم و البته فیلم‌ها سرشار شده است. امری که به خاطر جشنواره فیلم فجر طبیعی است و از طرف دیگر هنرمندان تئاتری از نمایش‌های خود می‌گویند.

■ واکنش آبیار به حواشی دکور فیلم «سووشون»

دکورسازی گروه سریال «سووشون» به کارگردانی نرگس آبیار باعث اعتراض رسانه‌ای از سوی فعالان و حامیان زیست و راه‌اندازی کارزاری برای توقف شد. امری که در نهایت پاسخگویی نرگس آبیار در صفحه خودش را به‌دنبال داشت. او در فیلمی که در صفحه خود منتشر کرد وتوضیحاتی درباره دغدغه خودش نسبت به حفظ محیط زیست داد: «با وجود این، به خاطر اینکه خودم یک فعال میراث فرهنگی هستم و دغدغه میراث فرهنگی دارم و سال‌ها برای سرزمین اجدادی‌ام «ابرندآباد» در یزد تلاش کردم و برای مناطق دیگر هم پُست (مطلب در فضای مجازی) گذاشته‌ام و از اینکه مردم دغدغه میراث دارند و می‌خواهند اثری پایدار بماند، حمایت کرده‌ام، به احترام مردم که نگران‌اند به باغ عفیف‌آباد و بنا آسیبی برسد، آن دو گوشواره الحاقی برداشته می‌شود و آنها را در دکورهای دیگر استفاده می‌کنیم.»

■ چهره‌ها

طهماسب صلح‌جو منتقد سینما هم فیلم «شادروان» را شیرین خوانده که با دیدن آن یاد فیلم قدیمی افتاده است: «به یاد فیلم «مرگ یک بروکرات» افتادم...مرگ یک بروکرات را توماس گوتییرز آلیا/alea , سال ۱۹۶۶ در کوبا دوران فیدل کاسترو ساخت و بوروکراسی نظام کمونیستی را هجو و مسخره کرد. یک کمدی سیاه است و سال‌های گذشته بارها از تلویزیون خودمان نمایش داده شده.»

امین حیایی که در فیلم «برف آخر» به کارگردانی امیرحسین عسگری بازی دارد در صفحه خود عکس‌ها و خبرهای این فیلم را منتشر کرده است. بازی او در این فیلم تحسین منتقدان را برانگیخته است. او در پستی دیالوگی از این فیلم را منتشر کرد: «من عاشق گرگم، تو عاشق گاو، البته منم یه روزی عاشق یه گاو شدم حالا تو کی عاشق یه گرگ بشی خدا میدونه!...»

حسین نمازی با کارگردانی فیلم «شادروان» تحسین منتقدان و مخاطبان را برانگیخت. او پستی در صفحه خود منتشر کرد و نوشت: «در تمام سال‌هایی که فیلم کوتاه، سریال و فیلم بلند سینمایی ساختم، هیچ چیز جز خود سینما برام اهمیت نداشته. هیچ‌وقت نه نقدهای مثبت در من اثری هیجانی داشته و نه نقدهای منفی ناامیدم کردن. بخش مهمی از سینما هم سلیقه هست. یه فیلم نمی تونه همه سلیقه‌ها رو جذب کنه و این یکی از جذابیت‌های سینماست. اما خوشحالم که فیلم شادروان سلیقه‌های سینمایی مختلفی رو به خودش جذب کرد و بخصوص مردم اون رو دوست دارن. منت‌دار همه‌تونم به‌خاطر این همه لطف و محبت‌تون.»

یوسف پاپیری کارگردانی است که در جشنواره تئاتر فجر امسال با پروژه «عکس‌ال‌عمل» حضور دارد. او درباره این اجرا نوشت: «یک پروژه کاملاً جمعی است که حتی تفکیک‌های مرسوم ذیل نیز به خودی خود می‌تواند کاملاً بی‌معنی باشند. ما در این پروژه از طریق انتخاب کردن بر اساس معیارهای موجود، یعنی انتخاب‌های از پیش فرض شده و مسلم، در کنار هم قرار نگرفتیم؛ بلکه اتفاقاً بیش‌تر سعی کردیم در جمعی ناهمگن با کیفیت‌ها و توانایی‌های کاملاً متفاوت میزانی از اجتماعی بودن و ساختنِ جمعی را کنار یکدیگر تجربه کنیم.»

■ چه خبر؟

نقد کتاب «شهر موسیقیدان سپید» نوشته بختیار علی خبری است که در صفحه انجمن صنفی مترجمان البرز منتشر شده است. رضا عابد و محمد قاسم‌زاده به‌عنوان منتقد و مریوان حلبچه‌ای نیز در جایگاه مترجم کتاب در این جلسه شرکت خواهند کرد. ساعت ۱۶ چهارشنبه، بیستم بهمن ماه این نشست در ساختمان خانه باغ فرهنگ و هنر، واقع در پارک نبوت کرج برگزار می‌شود. بنابه ضرورت رعایت پروتکل‌های بهداشتی، این جلسه نقد با حضور تعداد محدودی از علاقه‌مندان برگزار می‌شود و سایر دوستداران ادبیات نیز می‌توانند همزمان آن را از طریق صفحه اینستاگرام انجمن مذکور دنبال کنند.

اجرای تئاتر در شهرستان حکایت تلاش هنرمندان شهرستانی است. این بار خبر اجرای نمایش «هنوز نمرده» به کارگردانی علیرضا سعیدی در صفحه این هنرمند منتشر شده است. او درباره این نمایش نوشت: «این نمایش راجع به خانه رازآلود آقای غلامی است که به همراه همسر و فرزندانش در آن زندگی می‌کنند. او تماشاگران را به خانه خود دعوت کرده و آنها را به تماشای داستان مرده‌هایی می‌نشاند که در پیش چشمان تماشاگر زنده می‌شوند.» این اجرا در مشهد انجام می‌شود و کارگردان در انتها درباره داستان این نمایش نوشت: «برگرفته از واقعیت‌هایی که دوست داریم واقعی نبودند.»

عکس نوشت

در حال حاضر بیش از چهار هزار نسخه خطی از قرآن کریم در سرتاسر دنیا وجود دارد که برخی از آنها به سال‌های اول هجرت پیامبر(ص) باز می‌گردند و بر اساس نوع نگارش و خط و ابزار مورد استفاده در نگارش متفاوت اما اصل مضمون آنها یکی است. قدیمی‌ترین نسخه خطی قرآن کریم در سال ۲۰۱۵ در دانشگاه بیرمنگام کشف شد و به گزارش «الجزیره» قدیمی‌ترین نسخه خطی کشف شده از قرآن کریم، گواهی بر تحریف نشدن آن در طول بیش از هزار سال گذشته است./ عکس (نسخه‌ای خطی از قرآن به خط حجازی/الجزیره)